

[Boligministeren]

Efter lovforslagets tekst indebærer forslaget en frigivelse af huslejen ved genudlejning. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår imidlertid, at ingen husleje kan være højere end det lejedes værdi.

Uanset om forslagsstillerne har tænkt sig det ene eller det andet, skal der ikke være nogen tvivl om, at jeg har en positiv holdning – og det tror jeg er almindeligt kendt – til at deregulere, som det vel hedder på nudansk, altså afvikle de mange detaljerede reguleringer, vi har, eller i hvert fald gøre et forsøg på at få en deregulering og en afvikling af mange af dem på vejen mod et friere boligmarked. Det er noget meget vigtigt.

Jeg tror også, man må sige, at vi her er på et område, hvor der selvfølgelig kan være megen ideologisk debat og tænkning – ingen tvivl om det – men ingen kan se bort fra den omstændighed, at det danske boligområde nok er et af de mest gennemregulerede områder i den vestlige verden, og at disse mange reguleringer, dette bureaukrati, de mange regler, bidrager til, at både lejere og ejere bringes i en situation, hvor de betaler nogle udgifter, har nogle omkostninger, som nok er større, end de burde være, og at markedstilpasningen i hvert fald er ganske vanskelig i et sådant system.

Spørgsmålet om huslejeregulering, herunder lejefastsættelse ved genudlejning, mener jeg imidlertid ikke kan ses isoleret fra overvejelserne om den mere langsigtede boligpolitiske handlingsplan. Alle er jo bekendt med, at jeg nu har bedt partierne om at være med i nogle overvejelser om mere langsigtede initiativer.

Jeg synes, at det – også på baggrund af den debat, vi havde i forbindelse med boligpakkens forlængelse – er kolossalt vigtigt nu at få afprøvet i Folketinget, om der er en vilje, og om der er en baggrund for at finde nogle mere langsigtede løsninger. Jeg synes, det er vigtigt at få afprøvet den mulighed, og derfor mener jeg også, det er vigtigt, at et forslag af denne karakter overvejes i sammenhæng med de mere langsigtede boligpolitiske drøftelser.

Som det vil være partierne bekendt, håber og tror vi på fra regeringens side, at vi i løbet af foråret og i hvert fald inden 1. maj kan nå frem til nogle udspil på dette område, og derfor kan jeg ikke på nuværende tidspunkt støtte det foreliggende forslag.

Pia Gjellerup (S):

Jeg behøver ikke at sige andet, end at det i fortsættelse af de mange boligpolitiske diskussioner, vi har haft i tidens løb, ikke kan være overraskende for nogen, at Socialdemokratiet afviser forslaget.

Pernille Sams (KF):

Vi har ikke lagt skjul på, at vi finder, at de mange eksisterende forældede huslejerestriktioner er forvridende og ødelæggende for boligmarkedet, og at vi meget gerne ser en gradvis overgang mod et friere boligmarked.

Fremskridtspartiets forslag er et udmærket forsøg i den retning – først og fremmest fordi det ikke berører indgåede lejekontrakter – men der er mange men'er. F. eks. vil mobiliteten ikke blive forøget af forslaget, tværtimod.

Vi har heller ikke lagt skjul på, at det, vi mener der først og fremmest er behov for nu, er langsigtet tænkning. Problemerne i et overreguleret og ufrit marked kan ikke løses fra dag til dag, uden at en masse mennesker kommer i klemme, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker tryk i boligen. Det er den vigtigste fysiske ramme om den enkelte familie, og vi ønsker ikke at rive tæppet væk under nogen befolkningsgruppe, det være sig lejere eller ejere.

Disse ting håber vi at kunne forene i de forhandlinger, der skal være om den langsigtede boligpolitik, og her håber vi at Fremskridtspartiet vil bidrage konstruktivt, således at vi kan skabe et flertal for at komme i gang med disse tanker på en afbalanceret måde, der samtidig respekterer det enkelte menneskes krav om tryk.

Bodil Thrane (V):

Jeg vil stort set henholde mig til boligministerens bemærkninger om, at indholdet af dette lovforslag bør indgå i den samlede langsigtede drøftelse af den boligpolitik, som regeringen agter at påbegynde meget snart.

Venstre kan derfor ikke støtte forslaget, men generelt vil jeg dog gerne sige, at Venstre på mange måder gerne så en større parallelitet mellem det private og det offentlige udlejningsbyggeri. Det vil derfor være noget af det, som vi gerne så draget ind i forhandlingerne om den langsigtede boligpolitik.